

F. t. 1. om voldgift

dende land (dvs. i det land, som har vedtaget en voldgiftslov med udgangspunkt i modelloven). Enkelte regler (art. 8, 9, 35 og 36) gælder dog også for voldgift med sæde i udlandet. Stk. 3 og 4 indeholder en definition af, hvornår en voldgift er international.

Modellovens art. 2, 3 og 6 indeholder definitioner og fortolkningsregler mv. Art. 4 bestemmer, at en part, der er bekendt med, at en regel i modelloven, som kan fraviges ved aftale, eller i voldgiftsaftalen ikke er blevet overholdt, og som fortsætter med voldgiften uden at gøre indsigelse uden ugrundet ophold eller, hvis der er fastsat en frist for at gøre indsigelse, inden denne frist, mister retten til at gøre indsigelsen gældende. Efter art. 5 har domstolene ingen kompetence i forhold, der er reguleret af modelloven, ud over, hvad der er fastsat i loven.

3.1.3.3. Modellovens kapitel II angår voldgiftsaftalen.

Modellovens art. 7 definerer begrebet »voldgiftsaftale« og fastsætter et formkrav. Ifølge art. 7, stk. 1, er en voldgiftsaftale en aftale om, at allerede opståede tvister eller fremtidige tvister i anledning af et bestemt retsforhold, hvad enten det er kontraktretligt eller ej, skal afgøres ved voldgift. Voldgiftsaftalen kan være en voldgiftsklausul i en kontrakt eller være en selvstændig aftale.

Ifølge modellovens art. 7, stk. 2, skal en voldgiftsaftale være skriftlig. En voldgiftsaftale er skriftlig, hvis den er indeholdt i et af parterne underskrevet dokument eller fremgår af en udveksling af breve, telex, telegrammer eller andre former for telekommunikation, som gengiver aftalen, eller hvis den fremgår af en udveksling af processkrifter, hvor den ene part gør voldgiftsaftalen gældende, og den anden part ikke bestrider voldgiftsaftalen. Det er endvidere bestemt, at en henvisning i en kontrakt til et dokument, der indeholder en voldgiftsklausul, er en voldgiftsaftale, hvis kontrakten er skriftlig og henvisningen gør klausulen til en del af kontrakten.

Modellovens art. 8 indeholder regler om forholdet mellem voldgift og sagsanlæg ved domstolene. Ifølge art. 8, stk. 1, skal en retssag om et forhold, der er omfattet af en voldgiftsaftale, efter anmodning fra en part afvises, medmindre voldgiftsaftalen er ugyldig, ude af kraft eller ikke kan gennemføres. Anmodningen skal fremsættes senest samtidig med partens første processkrift om sagens realitet. Er der anlagt retssag, kan voldgiftssag alligevel indledes eller fortsættes, og voldgiftskendelse kan afsiges, mens spørgsmålet veriser ved domstolene, jf. stk. 2.

Ifølge modellovens art. 9 er det ikke uforeneligt med en voldgiftsaftale, at en part før eller under en voldgiftssag anmoder domstolene om at iværksætte foreløbige retsmidler, eller at en domstol imødekommer en sådan anmodning.

3.1.3.4. Modellovens kap. III indeholder bestemmelser om voldgiftsrettens sammensætning.

Ifølge modellovens art. 10 kan parterne bestemme antallet af voldgiftsdommere. I mangel af sådan bestemmelse består voldgiftsretten af tre voldgiftsdommere.

Modellovens art. 11 indeholder nærmere regler om, hvordan voldgiftsretten etableres, hvis parterne ikke har aftalt noget herom. Ved voldgift med tre voldgiftsdommere gælder i mangel af anden aftale, at hver part inden 30 dage skal udpege en voldgiftsdommer, hvorefter de udpegede voldgiftsdommere inden 30 dage i fællesskab skal udpege den tredje voldgiftsdommer. Overskrides fristerne, kan hver part anmode domstolene om at udpege den eller de manglende voldgiftsdommere.

Spørgsmålet om voldgiftsdommeres habilitet er reguleret ved modellovens art. 12 og 13. Art. 12 indeholder kriterierne for habilitetsstandard, mens art. 13 regulerer fremgangsmåden ved behandling af habilitetsindsigelser mod en voldgiftsdommer.

Ifølge art. 12, stk. 1, skal en person, der anmodes om at være voldgiftsdommer, oplyse om omstændigheder, som kan give anledning til berettiget tvivl om den pågældendes upartiskhed eller uafhængighed. Endvidere skal en voldgiftsdommer fra udpegningen til sagens afslutning straks oplyse parterne om sådanne omstændigheder, medmindre voldgiftsdommeren allerede har oplyst parterne herom. Det er i art. 12, stk. 2, bestemt, at en voldgiftsdommer kun skal vige sit sæde, hvis der foreligger omstændigheder, som giver anledning til berettiget tvivl om den pågældendes upartiskhed eller uafhængighed, eller hvis den pågældende ikke har de kvalifikationer, som parterne har aftalt. En part kan kun gøre indsigelse mod en voldgiftsdommer, som parten har udpeget, eller i hvis udpegning parten har deltaget, af grunde, som parten bliver bekendt med efter udpegningen.

Parterne kan aftale, hvordan indsigelser mod en voldgiftsdommer skal behandles, jf. modellovens art. 13, stk. 1, idet domstolenes adgang til at afgøre spørgsmålet, jf. art. 13, stk. 3, dog ikke kan afskæres. Har parterne ikke aftalt en bestemt fremgangsmåde, skal en part inden 15 dage efter, at parten blev bekendt med udpegningen af voldgiftsdommeren eller de omstændigheder, som indsigelsen bygger på, klage